

[A. C. Mortensen.]

Det ærede Medlem talte om, at man gaar imod Landbrugets og det forbrugende Publikums Interesser. At det forbrugende Publikum skulde have nogen som helst Interesse i at udelukke den Konkurrence, der ligger i, at en Del Margarinefabrikker fremstiller Flødeis, kan jeg saa vist ikke indse. Og at det skulde være af nogen afgørende Interesse for Landbruget, om Mejerierne bliver ene om at fremstille denne Flødeis, eller de skal konkurrere med andre, kan jeg saa vist heller ikke paa nogen Maade erkende. Og det er jo de eneste Grunde, der kan være til, at man vil forbyde Margarinefabrikkerne at lave Is.

Men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at det er ikke Smaasummer, som Margarinefabrikkerne har bundet i Maskiner til Flødeisfabrikation. Og man vil nu foreslaa, at de mange Tusinder, der er sat deri, pludselig skal gøres værdiløse. Man har her i de sidste otte Dage talt om, at man vilde gaa et Erhverv for nær ved at indføre Ekspropriationsbestemmelser; men det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i sin Tid forelagde, og som det ærede Medlem Hr. Kjærgaard-Jensen nu anbefaler, er jo langt værre end noget som helst Ekspropriationsforslag. Det gaar ikke ud over saa mange, det betyder ikke noget Hensyn til Vælgere, men for de Fabrikker, det gaar ud over, betyder det saa meget mere.

Man siger, at de 30 000—50 000 Kr., de har bundet i Maskiner, skal gøres værdiløse, idet man forbyder dem at benytte dem. Det kan man ikke, hvis det ikke er strengt nødvendigt. Jeg indrømmer, at hvis det var saa nødvendigt, som det ærede Medlem paastod, maatte man gaa dertil og saa give nogen Erstatning, men man kan ikke uden videre gøre deres Maskiner værdiløse. De har med fuld Ret anlagt disse Fabrikker, og det er først, efter at de er kommet i Gang, og efter at man har ofret Penge paa at skaffe sig en stor Kundekreds, at man nu vil forbyde Fabrikationen. Der er saaledes en Fabrik i Helsingør, der kører om og leverer Flødeis over det halve Sjælland. Og saa skulde Rigsdagen pludselig komme og forbyde det, det skal være overladt til andre! Det forekommer mig, at den danske Rigsdag ikke kan lovgive paa den Maade.

Man taler om, at det er et Angreb paa Mejeribrugets vigtigste Interesser. Men skulde det virkelig være dets vigtigste Interesse at fabrikere noget Flødeis? Nej, det er dog vist en ganske urimelig Over-

drivelse. Jeg synes, at man med lige saa stor Ret kunde tale om Flødeskumskagerne. Dem var det ærede Medlem Hr. Kjærgaard-Jensen ogsaa inde paa at tale om. Man kunde med lige saa stor Ret sige, at naar der er virkelig Fløde i Flødeskumskagerne, skal det være et Mejeriprodukt, som man kan sige, at Flødeis skal være det.

Jeg skal blot gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen. Jeg er ikke sikker paa, at det ærede Medlem har Ret i, at Hovedparten af Flødeisfabrikationen foregaar paa Mejerierne. Selv om der er flere Mejerier end andre Fabrikker, der fabrikere Flødeis, er der dog en Del af de andre Fabrikker, der har en meget stor Produktion. Men jeg anser det ogsaa for ganske underordnet, om Flødeisen bliver fabrikeret det ene eller det andet Sted. Lad den frie Konkurrence endelig herske. De ærede Medlemmer plejer jo ellers at være saa glade ved den, men her vil de gerne udelukke den.

I den By, hvor jeg bor, Viborg, havde et Andelsmejeri for et Par Aar siden Planer fremme om at anlægge en Flødeisfabrik. Bestyrelsen havde indstillet det til Generalforsamlingen, men denne sagde: Vi tror ikke, det kan betale sig at konkurrere med Margarinefabrikken, der har indarbejdet sin Flødeis i Byen. Derfor opgav man det. Jeg erkender, at hvis man nu kunde komme og forbyde Margarinefabrikken at lave Is, var der naturligvis Anledning for Mejeriet til at tage fat, saa var Konkurrence udelukket. Men jeg tror dog ikke, vi skulde lovgive paa denne Maade. Det er, som sagt, en Overdrivelse af Rang, naar man taler om, at det er Mejeribrugets vigtigste Interesser; det drejer sig om.

For øvrigt glæder det mig, at det ærede Medlem Hr. Mads Larsen var enig i det. Han har ikke noget imod, at Margarinefabrikkerne faar Lov til at fortsætte med Fabrikation af Flødeis. Vi skal blot have Bestemmelser, der sikrer mod Forfalskning. Derom er vi alle enige, men jeg tror, at de Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, er gode nok. Men naturligvis, kan man finde nogle andre, kan vi tales ved derom. Jeg frygter dog ikke for denne Forfalskning, fordi det ikke er Ejeren selv, der laver Flødeisen, det er lønnet Personale, og det vilde være alt for farligt at komme ind paa Forfalskninger. Hvis der skete noget, kunde det kun ske ved Uagtsomhed, og det forekommer mig, at de Adskillighedsbestemmelser, der foreslaas, er saa stærke, at der ingen Fare er.

Jeg skal derfor paa ny anbefale Lov-